

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Svzn/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 7014200597
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014200597.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci navrhovateľa: Okresná prokuratúra Trebišov, J. Husa 1925/15, Trebišov, proti odporcovi: Mesto Trebišov, M. R. Štefánika 862/204, Trebišov, o návrhu na vyslovenie nesúlady Všeobecne záväzného nariadenia mesta Trebišov č. 128/2013 zo dňa 26. júna 2013 so zákonom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/66/2014 - 21 zo dňa 10. marca 2016, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/66/2014 - 21 zo dňa 10. marca 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom podľa § 250zfa ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol návrh Okresnej prokuratúry Trebišov, ktorým sa táto domáhala, aby súd prvého stupňa vyslovil nesúlad článku 2 bod 2.1, článku 3 bod 3.1., článku 4 bod 1., 4.2., 4.3., článku 5 bod 5.1. všeobecne záväzného nariadenia Mesta Trebišov č. 128/2013 o podmienkach držania psov (ďalej iba „VZN Mesta Trebišov č. 128/2013“) s § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“), a § 3 ods. 5, 6, § 5 ods. 1, 2 zákona č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov (ďalej len „zákon č. 282/2002 Z.z.“). Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Konštatoval, že navrhovateľom napadnuté ustanovenia VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 nie sú v rozpore so zákonom č. 282/2002 Z.z.

Vyslovil, že článok 2 bod 2.1 VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 nie je v rozpore so zákonom č. 282/2002 Z.z., pretože priamo z cit. zákona vyplýva, že držiteľ psa je povinný prihlásiť psa do evidencie a obec vydá držiteľovi psa zapísaného do evidencie evidenčnú známku psa. Známkou držiteľ psa preukazuje totožnosť psa. Znáмка je neprenosná na iného psa a jej odcudzenie, zničenie alebo stratu je

držiteľ psa povinný oznámiť obci do 14 dní, odkedy zistil zničenie alebo stratu známky, alebo jej odcudzenie. Obec je povinná vydať držiteľovi psa za úhradu, ktorá nesmie byť vyššia ako 3,50 € náhradnú známku, ktorej suma nesmie byť vyššia ako 3,50 €. Skutočnosť, že povinnosť obce vydať držiteľovi psa náhradnú známku, je stanovená všeobecne záväzným nariadením, nie je v rozpore so zákonom.

Ani námietku nesúladu článku 3 bodu 3.1 VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 s cit. zákonom súd prvého stupňa nepovažoval za opodstatnenú. Uviedol, že zo zákona č. 282/2002 Z.z. jednoznačne vyplýva, že známka, ktorá sa vydáva držiteľovi psa, slúži na preukazovanie jeho totožnosti. Znamka je neprenosná na iného psa. Význam a účel tejto evidenčnej známky by sa nedosiahol, pokiaľ by na verejne prístupných miestach neboli psy touto známkou označení. Údaje na známke sú významné nielen pre obec na zistenie, či ide o evidovaný psa, ale aj pre iné osoby, napríklad pri strate psa, uhryznutí psom, jeho úhyne a podobne.

Mal za to, že ani námietka, že príkazy týkajúce sa verejne prístupných miest, nerešpektujú vlastnícke práva v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka, nie je opodstatnená. Verejne prístupné miesta sú miesta, ktoré sú prístupné verejnosti bez akýchkoľvek obmedzení, a teda aj bez ohľadu na vlastnícke a iné vzťahy k týmto miestam. Môže ísť o miesta, ktoré sa nachádzajú pred administratívnymi budovami, obchodnými strediskami, športovými zariadeniami a podobne, ktoré nemusia byť vo vlastníctve obce, resp. mesta, ale sú bez obmedzenia verejne prístupné. Povinnosť týkajúca sa označenia psa neznamena neoprávnený zásah do vlastníckeho práva.

Ďalej konštatoval, že aj článok 4 bod 4.1. VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 je v súlade s § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 282/2002 Z.z., podľa ktorého obec môže všeobecne záväzným nariadením vymedziť miesta, kde je voľný pohyb psa zakázaný. Úprava obsiahnutá v ustanovení § 5 ods. 2 cit. zákona, podľa ktorého miesta vymedzené podľa odseku 1 musia byť viditeľne označené, má význam iba z pohľadu zodpovednosti za prípadný priestupok podľa § 7 ods. 1 písm. f/ tohto zákona, avšak podľa názoru súdu prvého stupňa nemá za následok rozpor všeobecne záväzného nariadenia so zákonom. Je vecou obce, akým spôsobom, a v akom rozsahu vymedzí miesta so zákazom voľného pohybu psa, ak sa tým nedotýka oprávnených práv iných fyzických a právnických osôb.

Rovnako tak uviedol, že ani článok 4 bod 4.2. VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 neprekročil medze § 5 zákona č. 282/2002 Z.z. Poukazujúc na ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b/, ako aj 4 ods. 2 cit. zákona vyslovil, že voľný pohyb nebezpečného psa, teda pohyb bez vôdzky na území mesta nie je v rozpore so zákonom, ale ani s ostatnými zákonmi, najmä týkajúcimi sa ochrany života a zdravia osôb.

Taktiež vyslovil, že dôvodný nie je ani namietaný nesúlad článku 4 bod 4.3. VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 s cit. zákonom, v ktorom článku mesto ustanovilo, že zákaz voľného pohybu psa neplatí v nehnuteľnostiach držiteľa psa, pokiaľ sú bezpečne ohradené tak, aby bolo zabránené jeho úniku. Súd prvého stupňa zdôraznil, že voľný pohyb nebezpečného psa na celom území nie je v rozpore so zákonom, takýto nebezpečný pes sa môže pohybovať voľne za predpokladu, že nie sú vytvorené také podmienky, aby pes mohol ujsť. Preto dospel k záveru, že uvedená povinnosť nie je v rozpore so zákonom, nakoľko tento zákaz nijakým spôsobom neobmedzuje výkon vlastníckeho práva.

Krajský súd nezistil ani nesúlad článku 5 bod 5.1. VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 s cit. zákonom, keď mal za to, že z tohto článku nevyplýva, že by miesta, ktoré sú vymenované pod písm. a/ až f/ nemali byť viditeľne označené nápisom alebo piktogramom o zákaze vstupu so psom. Pod písm. g/ sú uvedené iba všeobecne ďalšie miesta, ktoré budú týmto nápisom, alebo piktogramom označené. Dodal, že iba v prípade, ak niektoré z vymenovaných miest nebude viditeľne označené, by uvedené mohlo mať dôsledky v priestupkovom konaní.

Proti predmetnému rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/66/2014-21 zo dňa 10. marca 2016 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V podanom odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je podľa navrhovateľa daný

odvolací dôvod uvedený v § 205 ods. 2 písm. f/ OSP. Poukazujuúc na § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. tvrdil, že krajskému súdu na podklade predložených dôkazov dostatočne odôvodnil nesúlad VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 so zákonom č. 282/2002 Z.z. Zároveň dal do pozornosti, že VZN obce je normatívny akt prijímaný orgánom obce, ktorým sú riešené otázky týkajúce sa obce ako celku alebo osobitne jej obyvateľov, alebo upravujúce právne vzťahy vznikajúce a realizujúce sa na jej území, a to tak na úseku prenesenej štátnej správy, ako aj územnej samosprávy. Ďalej uviedol, že obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia, pričom tieto nesmú byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky, a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom. Zdôraznil, že pri skúmaní ústavnosti a zákonnosti VZN je potrebné prihliadnuť na to, že posudzovaná podzákonná norma, musí spĺňať základné obsahové požiadavky, medzi ktoré patrí aj dostatočne presné a zrozumiteľné vyjadrenie jej obsahu tak, aby umožnila právnickým osobám a fyzickým osobám prispôbiť svoje správanie.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal odvolanie navrhovateľa zamietnuť. Uviedol, že s obsahom rozsudku sa v plnom rozsahu stotožňuje a trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľa (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení a § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa tento domáhal, aby súd prvého stupňa podľa § 250zfa ods. 1 OSP vyslovil nesúlad článku 2 bod 2.1, článku 3 bod 3.1., článku 4 bod 1., 4.2., 4.3., článku 5 bod 5.1. VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 s § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., a § 3 ods. 5, 6, § 5 ods. 1, 2 zákona č. 282/2002 Z.z.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj predmetné VZN z hľadísk jeho obsahu a procesu prerokovania a schvaľovania a z tohto pohľadu posúdil, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými dôvodmi uvedenými v návrhu navrhovateľa a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil súlad napadnutého VZN odporcu so zákonom.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo posúdenie súladnosti článku 2 bod 2.1, článku 3 bod 3.1., článku 4 bod 1., 4.2., 4.3., článku 5 bod 5.1. VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 s § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. a § 3 ods. 5, 6, § 5 ods. 1, 2 zákona č. 282/2002 Z.z., na základe návrhu Okresnej prokuratúry Trebišov.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu týkajúcich sa nesúhlasu navrhovateľa s prvostupňovým rozhodnutím, ktorým súd prvého stupňa vyslovil nesúlad predmetného VZN odporcu so zákonom a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného

administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásadných otázkach (nesúlady VZN so zákonom) odchyľil od argumentov a relevantných právnych záverov prvostupňového rozhodnutia vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku v napadnutom rozsudku. Odvolací súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

Podľa § 250zfa OSP ods. 1 až 6 ak obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzné nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia so zákonom. Vo veciach pri plnení úloh štátnej správy môže prokurátor podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

Účastníkmi konania sú obec, vyšší územný celok a prokurátor.

Príslušný na rozhodnutie je krajský súd, v obvode ktorého sa nachádza obec, ktorá vydala všeobecne záväzné nariadenie, alebo sídlo samosprávneho kraja, ktorý vydal všeobecne záväzné nariadenie.

Proti rozhodnutiu súdu je prípustné odvolanie.

Ak súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi všeobecne záväzným nariadením a právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, stráca všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia účinnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu. Obec, vyšší územný celok, ktoré vydali všeobecne záväzné nariadenie, sú povinné do šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu uviesť ho vo veciach územnej samosprávy do súladu so zákonom a vo veciach pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak obec, mesto, mestská časť alebo samosprávny kraj neurobí, všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu.

Súd môže uznesením na návrh prokurátora dočasne pozastaviť účinnosť všeobecne záväzného nariadenia, jeho časti, prípadne niektorého jeho ustanovenia, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok. Takéto uznesenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo vydané; inak dočasné pozastavenie účinnosti všeobecne záväzného nariadenia, jeho časti, prípadne niektorého jeho ustanovenia zaniká nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu o veci samej.

Z citovanej právnej normy ustanovenej v § 250zfa Občianskeho súdneho poriadku vyplýva vôľa zákonodarcu zabezpečiť súlad VZN obce alebo vyššieho územného celku so zákonom a pokiaľ obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje VZN, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu VZN so zákonom a vo veciach pri plnení úloh štátnej správy môže prokurátor podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu VZN aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy; príslušným na konanie a rozhodnutie o návrhu prokurátora je krajský súd, v obvode ktorého sa nachádza obec, ktorá vydala VZN, alebo sídlo samosprávneho kraja, ktorý vydal VZN a účastníkmi tohto konania sú obec, vyšší územný celok a prokurátor.

Zákonodarca systematicky začlenil konanie súdu podľa právnej úpravy ustanovenej v § 250zfa (§ 250zf) do siedmej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku označenej ako osobitné konania. Z uvedených dôvodov súd konajúci o návrhu prokurátora v zmysle § 250zfa OSP (alebo v zmysle § 250zf) postupuje v konaní v zmysle právnej úpravy ustanovenej v prvej a druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúce konanie v správnom súdnictve.

Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci vyplývajúcich z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, odvolací súd nesúhlasí s argumentáciou navrhovateľa uvedenou v odvolaní, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď z postupu súdu prvého stupňa vyplýva, že o návrhu prokurátora na vyslovenie nesúladu predmetného VZN obce - odporcu, so zákonom konal a rozhodoval v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 250zfa OSP, ktorú právnu normu v napadnutom rozhodnutí aj citoval.

Zákonodarca zveruje do právomoci súdu konať a rozhodovať o návrhu prokurátora na vyslovenie nesúladu VZN obce alebo vyššieho územného celku so zákonom. Súd je v tomto konaní viazaný právnou úpravou ustanovenou v právnej norme § 250zfa OSP a návrhom navrhovateľa - prokurátora.

V danom prípade prokurátor ako navrhovateľ podal návrh na vyslovenie nesúladu predmetného VZN odporcu so zákonom. Z postupu súdu prvého stupňa vyplývajúceho zo spisu je zrejmé, že prvostupňový súd konal a rozhodol v rozsahu a v dôvodoch návrhu prokurátora postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 250zfa OSP.

Z podkladov spisu v posudzovanej veci je zrejmé, že Mestské zastupiteľstvo v Trebišove schválilo dňa 26. júna 2013 uznesením č. 56/2013 VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 o podmienkach držania psov. Návrhom zo dňa 16. mája 2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd prvého stupňa vyslovil nesúlad článku 2 bod 2.1, článku 3 bod 3.1., článku 4 bod 1., 4.2., 4.3., článku 5 bod 5.1. VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 o podmienkach držania psov s § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. a § 3 ods. 5, 6, § 5 ods. 1, 2 zákona č. 282/2002 Z.z.

Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, ktorý v napadnutom rozhodnutí vyslovil, že uvedené ustanovenia VZN Mesta Trebišov č. 128/2013 sú v súlade so zákonom č. 282/2002 Z.z. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento sa v danej veci predmetom súdneho prieskumu náležite zaoberal, keď vychádzajúc z rozsahu a dôvodov návrhu prokurátora náležite posudzoval súladnosť napadnutého VZN so zákonom, pričom posudzoval jeho súladnosť s Ústavou Slovenskej republiky ako aj jeho súladnosť s právnymi predpismi, na ktoré v návrhu prokurátor poukazoval. Krajský súd svoje skutkové zistenia uviedol v dostatočnom rozsahu a svoju úvahu a právne závery vecne a právne správne konštatoval.

Odvolací súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu odporcu zistil, že dôvody uvádzané navrhovateľom nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Prvostupňový súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 OSP v celom rozsahu stotožnil. V odvolacom konaní odvolateľ nepredložil také relevantné dôkazy, ktoré by tieto závery spochybnili.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP. Navrhovateľovi náhradu trov tohto konania nepriznal, hoci mu vzniklo právo na ich náhradu, keďže v tomto konaní bol úspešný, avšak mu v tomto konaní trovy nevznikli a odporcovi z dôvodu, že mu zákon právo na ich náhradu nepriznáva.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej

časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.